

1972 சனவரி 31] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பொதுவாக, கவர்னர் பெருமான் உரையிலே, சாதாரணமான அறிக்கையாக இருக்கிறது, விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கும் அதிகமான அக்கறை மாநில அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை, என்பதை நாங்கள் எங்களுடைய மூன்று திருத்தங்களின் மூலமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். பலவிதமான குற்றச்சாட்டுகள் பல இடங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. அவை ஆதாரமற்றது என்று மறுக்கின்ற பொறுப்பு ஆளுநர் கட்சியைச் சார்ந்தது என்று சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமகனார் அவர்கள் சட்டப் பேரவை, சட்ட மேலவை கூட்டுக் கூட்டத்திலே ஆற்றிய உரையையொட்டி இந்த மாமன்றத்தில் இது வரையிலும் நிறுவனக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் உட்பட 49 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் தொடக்கத்தில், “நமது முப்படையினரின் வீரதீரத்தாலும், நமது பிரதம மந்திரி அவர்களின் ஒப்புமையற்ற, பதட்டமடையாத, தகைசால் தலைமை காரணமாகவும், நமது வாக்குறுதியை நாம் நிறைவேற்ற முடிந்தது” என்று போரின் முடிவு குறித்து பொறுப்போடு குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் போழுது இதிலே நாட்டினுடைய பிரதமர் இந்திரா காந்தியையும், தமிழ்நாடு முதலமைச்சரையும் குறிப்பிட்டு இருப்பது வரவேற்கத் தக்கதுதான் என்று அம்மையார் அவர்களும் இப்படியெல்லாம் பர்சனல் கல்ட் வளர்க்கப்படக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஒருவேளை இதையொட்டித்தானே என்னவோ நேற்று மூன்றாம் நடைபெற்ற, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் செயற் குழுக் கூட்டத்தில் முப்படைத் தளபதிகளுக்கும் வீரர்களுக்கும் மாத்திரம் பாராட்டுத் தெரிவிக்கப்பட்டு, இந்திய அரசாங்கத்திற்கு என்று மட்டும் பாராட்டுத் தெரிவிக்கப்பட்டு, நாட்டின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாருடைய பெயரும், பாதுகாப்பு அமைச்சர் போன்றவர்களுடைய பெயரும் விடப்பட்டு இருக்கிறதோ என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இது அண்மையிலேதான் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எடுக்கப்பட்ட முடிவாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். போர் முடிந்தவுடன் இந்த மாமன்றத்திலே நாம் ஒரு தீர்மானம் எடுத்தபொழுது உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள், இந்திரா காந்திக்குக் கிடைத்த வெற்றி தாய்க்குலத்திற்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி என்று சொன்னார்கள். நான் கூடச் சொன்னேன், தாய்க்குலத்தின் பெருமையை உலகம் எல்லாம் உணர்ந்தும் நீங்கள் தாமதமாக உணர்ந்ததற்காக நன்றி என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன் பெர்சனல் கல்ட் என்ற வகையிலே அவ்வளவு புகழ்ந்த காங்கிரஸ் கட்சியினர் திடீரென்று, இந்திரா காந்தி அவர்களைப் புகழ்வது பெர்சனல் கல்ட் என்று குறிப்பிடுவது வியப்புக்கும் வேதனைக்கும் உரியதாக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நாங்கள் பாராட்ட வேண்டிய நேரத்திலே பாராட்டினோம். நீங்கள் அதையே வைத்து விளம்பரம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், அதுதான் பெர்சனல் கல்ட். திருப்பத் திரும்ப அதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நாங்கள் பாராட்டவேண்டிய நேரத்திலே பாராட்டாமல் இருப்பதே கிடையாது.

[1972 சனவரி 31]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த அருமையான கருத்தை அப்படியே இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு நான் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் முதலமைச்சரைப் பாராட்டுகின்ற பாவத்தை அவர் எங்கும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த உரையில் போர் வீரர்களின் குடும்பத்தினரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவர்களுக்கு எல்லாவகையிலும் உதவியளிக்கத் தமிழ் நாடு அரசு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளதெனக் கூறிக்கொள்வதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்று தமிழ் நாடு அரசைப்பற்றித்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே அல்லாமல் நல்லவேளையாக என்னுடைய பெயர் இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதும், முதலமைச்சர் என்னும் வார்த்தை இந்த இடத்திலே வரவில்லை என்பதும் கவனிக்கத் தக்க ஒன்றாகும். ஆனால் பிரதமர் இந்திரா காந்தியை மாத்திரம் தான் பாராட்டப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை, இரவீந்திராத் டாக்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பொன்மொழியை எடுத்துக்காட்டி, “இழிக்கப்பட்ட இந்தியத் துணைக் கண்டத்து மக்கள் தங்கள் தன்மானத்தை நிலை நாட்டியுள்ளது மட்டுமன்றி, தங்கள் நாணயத்தைக் காப்பாற்றி ஜனநாயக அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தி யுள்ளனர்” எனக் கூறிக்கொள்வதில் நாம் பெருமைப்படலாம் என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, “இந்தியாவில் புகலிடம் வேண்டி வந்தது. இலட்சக் கணக்கான மக்கள் அவதியால் அல்லவன்றி ஓடி வந்தபோது அஞ்சேல் என அவர்களுக்குத் தஞ்சமளித்துக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த நாடு முழுவதும் ஓரணியாகத் திரண்டு நின்றது” என்று நாட்டு மக்கள் ஓரணியாகத் திரண்டதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அடுத்து, “இந்திய மக்கள் அனைவரும் மனமார்ந்த ஒத்துழைப்பு நல்கியிரா விட்டால், நமக்கு ஏற்பட்ட சமையினைத் தாங்க, ஆதாரங்கள் அனைத்தையும் திரட்ட முடியாமற் போயிருக்கும்” என்று இந்திய மக்களைத்தான் உரையிலே பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

அந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகின்ற அடிப்படையிலே எழுந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் இந்த நேரத்தில் நானும் மீண்டும் ஒருமுறை தமிழ்நாட்டின் சார்பாக இந்தப் போரின் வெற்றிக்கு முழுமுதல் காரணமாக யிருந்த முப்படைத் தளபதிகளையும், வீரர்களையும், இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களையும், பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜகஜீவன்ராம் அவர்களையும், இந்த வெற்றிக்கு ஈடுகொடுக்கின்ற அளவில் ஓரணியிலே நின்ற நம்முடைய நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் மீண்டும் ஒருமுறை பாராட்டி நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுவதிலே நான் மிகுந்த பெருமை அடைகிறேன் என்று இங்கே அறிவிக்கின்றேன்.

வீர மரணம் அடைந்த தமிழ்நாட்டுப் போர் வீரர்களின் குடும்பங்களுக்கு உரிய உதவிகள் உடனடியாகச் சென்று சேரவில்லை என்ற கருத்து இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்களால் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்பு தெரிவிக்கப் பட்டது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் போரில் மாண்ட வீரர்களின் எண்ணிக்கை இதுவரையிலே கிடைத்த ஒரு கணக்கின்படி 98 பேர்களாகும். இந்த 98 பேரோடு இந்தக் கணக்கு நின்றுவிடுமா என்றால் நிற்காது, அதனால்தான் இதுவரையிலே கிடைத்த கணக்கின்படி என்று நான்

1972 சனவரி 31]

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

குறிப்பிட்டேன். அந்த 98 பேர்களில் 61 பேர்களின் குடும்பங்களுக்கு குடும்பத்திற்கு 5,000 ரூபாய் வீதம் தமிழக அரசாங்கம் ஏற்கனவே அறிவித்த அந்த உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டாகிவிட்டது. மீதமுள்ள குடும்பங்களில் சரியான வாரிசுதாரர் யார் என்பதைப் பரிசீலனை செய்கின்ற அந்த வகையிலே சற்றுக் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை நான் எடுத்துக் கூறி, அதுவும் விரைவில் வழங்கப்பட பரிசீலனைகள் முற்றுப்பெறும் என்ற தகவலை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பேருமாலுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற பல கருத்துகள் அல்லது தமிழ்நாடு அரசு செயல்படும் பல திட்டங்கள் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கும் வகையிலே இருந்திடவில்லை என்று இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று இருந்த உச்சவரம்பினை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று ஆக்கியிருப்பது சமதர்ம திட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் என்பதை அப்படிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கரும்புக்கு, மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு இதுவரையிலேயிருந்த விதிவிலக்கு அகற்றப்பட்டதாக இந்த அரசு முடிவெடுத்து அறிவித்திருப்பதும் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி நாம் எடுக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு அடையாளம்தான் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஏற்கனவேயிருந்த உச்சவரம்பின் காரணமாக தப்பித்துக் கொள்ளும் வகையிலே நாட்டிலே பிளவடைந்த பினாமி என்னும் அளவிற்கு சட்டத்திலேயிருந்து மறைந்துகொள்ள செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் கவனித்ததோடு, அதிலிருந்து சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன் அடிப்படையில் அந்த பினாமிதாரர்களை யெல்லாம் பிடிக்கின்ற வகையிலேயும் இந்த அரசு நல்ல முயற்சிகளிலே ஈடுபடும் என்று நான் திட்டவாட்டமாக அறிவித்திருக்கின்றேன். சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். வெகு அண்மையிலே நடைபெற்றிருக்கும் நிலச்சீர்திருத்த அனைத்துக் கட்சிகளின் தலைவர்களின் கூட்டத்தில் இவைகளைப் பற்றியும், நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றியும் நாம் விவாதிக்க இருக்கிறோம். அதில் தரப்படும் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நல்ல முடிவுகளை தமிழ் நாட்டில் நிலச் சீர்திருத்தத்தையொட்டி எடுக்க இருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி நாம் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கான அடையாளங்களே தவிர வேறு அல்ல.

பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல தஞ்சை மாவட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல்லாண்டுக் காலமாக இருந்த பிரச்சனை அவர்களுடைய குடியிருப்பு மனைகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கப்படாமல் இருந்ததாகும். அதை இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்ததற்கிணங்க அந்தக் குடியிருப்பு மனைகளை தஞ்சை மாவட்டத்திலேயிருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டி அதைச் செயல்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதுவும் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி இந்த அரசு சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கேற்ற அறிகுறியேயாகும்.

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 31]

10 பேருந்து வண்டிகளுக்குமேல் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று வரையறுத்து அதற்கு ஒரு உச்சவரம்பினைக் கொண்டுவந்து, டி.வி.எஸ்., எஸ்.ஆர்.வி.எஸ்., ஏ.பி.டி., ராமன் அண்ட் ராமன் போன்ற பெரிய பஸ் நிறுவனங்களையெல்லாம் தேசிய உடைமையாக ஆக்கியிருப்பதும் இந்த அரசு சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி விரைந்து நடைபோடுகிறது என்பதற்கான அடையாளங்களையென்னியில் வேறல்ல.

நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திலே 600 குடிசைப் பகுதிகளை 7 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக மாற்றியமைத்து குடிசைவாழ் மக்களுக்கு நல்ல கல் வீடுகளைக் கட்டித் தருவதற்கான ஏற்பாடு தொடங்கப்பெற்று இதற்கு 40 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பது என்று திட்டமிடப்பட்டு இன்றைக்குப் பல்வேறு பகுதிகளில் குடிசைகளாகயிருந்த இடங்களில் நல்ல கல் வீடுகளும், மாடிக் கட்டிடங்களும் அமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருப்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கண்ணூரக் கண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி இந்த அரசு நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கான அடையாளங்களே தவிர வேறல்ல.

தமிழ்நாட்டிலே பல ஆண்டுக் காலமாக அலைக்கழித்து வரும் பிரச்னை பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லை. பிச்சைக்காரர்களால் மக்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லை மட்டுமல்ல, பிச்சை எடுப்பவர்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற தொல்லைகள், இந்த இரண்டு தொல்லைகளிலிருந்தும் மக்களைக் காப்பாற்றும், பிச்சைக்காரர்களைக் காப்பாற்றும் முறையில் இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு நம்முடைய தமிழ்நாட்டில்தான் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்து இந்த ஆண்டு 3 விடுதிகளும், தொடர்ந்து பல விடுதிகளைத் தமிழ்நாட்டில் அமைக்க நாம் எடுத்திருக்கும் முறை இந்த அரசு சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கிச் செல்கிறது என்பதற்கான அடையாளமே தவிர வேறல்ல.

பின் தங்கியோர் நலனுக்காக 1966-67-இல் அவர்களுடைய நலனுக்காக மாநில அரசின் சார்பாக செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 91 இலட்சம் ரூபாய். ஆனால் 1971-72-இல் அது 3 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அரிசன மக்களுக்காக 1966-67-இல் அரிசன மக்களின் முன்னேற்றத் திற்கு, நலனுக்கு, மாநில அரசின் சார்பாக 3.59 கோடி ரூபாய் என்றிருந்தது 1971-72-இல் 5.3 கோடி ரூபாயாக அரிசன நலனுக்காக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அருமை நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் அன்றைக்குப் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், 3 கோடி 5 கோடியாக உயர்ந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன், அதேநேரத்தில் அரிசன மக்களின் தொகையும் உயர்ந்திருக்கும் என்பதை முதலமைச்சர் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் உடனடியாக அந்தப் புள்ளிவிவரங்களைத் தேடிக் கண்டு பிடித்தேன். 1966-67-இல் 3 கோடியே 59 இலட்சம் ரூபாய் அந்த மக்களுக்காக, அரிசன மக்களுக்காக செலவழிக்கப்பட்டபொழுது இருந்த மக்கள் தொகை 60.6 இலட்சம்பேர். 60.6 இலட்சம் அரிசன மக்கள் இருந்தபொழுது 3 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. 1971-72-இல் 73.96 இலட்சந்தான் அரிசனமக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக, 13 லட்சம் பேர்கள்தான் ஜனத்தொகையில் உயர்ந்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற உதவி மாநில அரசின் சார்பில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971 சனவரி 22]

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மாண்புமிகு இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைவர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு குறையைச் சொன்னார்கள். 'கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயப் பேருங்குடி மக்களுக்குக் கடன்கள் போய்ச் சேருவதிலே அவர்கள் தர்வேண்டிய வட்டித் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து நீங்கள் 3 சதவிகிதம் வட்டிக்குப் பெற்று அதை 9 சதவிகிதம் வட்டிக்குக் கிராமப் புறத்து விவசாயிகளுக்குத் தருகிறீர்களே. அது நியாயமல்ல' என்று எடுத்துரைத்தார்கள்.

நான் அவர்களைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நிலைமையை விளங்கவைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த வட்டி விகிதம் பழைய வட்டி விகிதங்கள் ஆகும். புதிய வட்டி விகிதங்கள், குறுகிய காலக் கடனுக்கு ரிசர்வ் பாங்கியில் இருந்து மாநில வங்கிக்கு 4 சதவிகிதம் வட்டி என்ற வகையில் பணம் தரப்படுகிறது. இதற்கு நான் விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த 4 சதவிகிதம், மாநில வங்கியிலிருந்து மாவட்ட வங்கிக்குச் சொல்லும்போது 4.50 சதவிகிதமாக மாறுகிறது. அது மாவட்ட வங்கியிலிருந்து கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குச் செல்லும்போது 6.50 சதவிகிதமாக மாறுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து விவசாயிக்குச் செல்லும்போது 8.70 சதவிகிதமாக அந்த வட்டி மாறுகிறது.

இப்படி அதிகமாகிறதே என்று கேட்டால் இந்த மூன்று கட்டங்களிலும் ஏற்படுகின்ற நிர்வாகச் செலவுகள், சங்கத்திலே பங்கு வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற டிவிடென்ட் போன்றவற்றை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, 3 சதவிகிதம் 9 சதவிகிதம் ஆயிற்று என்று சொல்லுவது சரியல்ல. 4 சதவிகிதம் என்பது 8.70 ஆக மாறுகிறது. அது மூன்று கட்டங்களிலுள்ள நிர்வாகச் செலவுகளின் காரணமாக இப்படி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அந்த விவசாயிகள் வெளியே கடன் வாங்கினால் எவ்வளவு வட்டி கொடுக்க வேண்டும், எவ்வளவு அதிகமான வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்து கிராம விவசாயிகள் இந்தக் கடனைப் பெறுவதால் அவர்கள் பயனடைகிறார்களே அல்லாமல், வேறல்ல.

பொதுவாகப் பேசிய எதிர்த் தாப்பு உறுப்பினர்கள் பலரும் மின் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டதைப் பற்றிக் குறை கூறினார்கள். குறை கூறினார்களே அல்லாமல் அதை வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். மின் கட்டண உயர்வு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1.2 காசுதான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, 10.8 காசு என்று இருந்ததை 12 காசு என்று நாம் உயர்த்தியிருக்கிறோம். இப்படி உயர்த்திய பிறகும் மின் வாரியத்திற்கு 6, 7 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேறு மாநிலங்களில் இதைவிட மின் கட்டணம் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மகாராஷ்டிராவில் 18 காசு; பீகாரில் 18 காசு; குஜராத்தில் 16 காசு; ஹரியானாவில் 16 காசு;

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 22]

அஸ்ஸாமில் 16 காசு; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 15 காசு; ஆந்திராவில் 12 காசு; மைசூரில் 12 காசு.

கேரளாவில் குறைவாக இருக்கிறதே என்று கேட்கக் கூடும். கேரளாவில் இறைவைப் பாசனம் அதிகமில்லை. கிணற்றுத் தண்ணீரை எடுத்து பாசனத் திற்குப் பயன்படுத்தும் நிலைமை இல்லை. அது மாத்திரமல்ல, டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செலவும் கேரளாவில் அதிகம் இல்லை.

ஆகவே, 1.2 காசு என்ற அளவுக்கு நாம் மின் கட்டணத்தை உயர்த்தி யிருப்பது பெரிய உயர்வு அல்ல என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பலரும் பேசினார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். கவர்னர் உரையில் கைத்தறியாளர்களைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது வழக்கமாக நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த காலத்திலிருந்தே சொல்லுகின்ற ஒரு சம்பிரதாயம் உண்டு.

கவர்னர் உரையில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடுவது என்பது இயலாத காரியம். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் எல்லாப் பிரச்சினையையும் பற்றிக் கவர்னர் உரையில் சொல்லுவது கவர்னர் ஒரு மூன்று நாட்கள் இந்த மாமன்றத்தில் நின்று கொண்டிருக்க வேண்டிய கஷ்டம் அவருக்கு ஏற்படும். அந்த அளவுக்குப் பெரிய புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டியிருக்கும். அப்போதும் சில விஷயங்கள் விட்டுப் போய்விடக் கூடும்.

கவர்னர் உரையில் சொல்லப்படாத விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லத்தான் மாமன்றத்திலே விவாதம் நடக்கிறது. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டால் விவாதிப்பதற்கு விஷயமே இல்லாமல் போய்விடக் கூடும் என்பதால் சில விஷயங்கள் விட்டு வைக்கப்படுகின்றன.

கைத்தறியாளர்களைப் பொறுத்தவரை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 750 லட்சம் ரூபாய். இப்போது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 1,060 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏழு கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நேசவாளர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரம் 1967-68 முதல் செயல்படுகின்ற முதன்மையான திட்டமாக, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத திட்டமாக, அரசே நேரடியாகப் பங்குக்கொள்ளும் திட்டமாக, நேசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவையான மூலதனத்தில் அரசே பங்கு கொள்ளுகின்ற அளவுக்குத் திட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதன் கர்ரணமாகப் பயனடைந்த சங்கங்கள் 469. இதற்காக 26 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அரசு உதவி செய்கிற காரணத்தால் ரிசர்வ் பாங்கியில் இருந்தும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதிவசதி அளித்து வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன. அந்த வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது 1966-67-ல் 371 லட்சமாக இருந்தது 1971-72-ல் 606 லட்சம் என்ற அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

1972 சனவரி 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

புது ரகத் துணிகளை உற்பத்தி செய்ய புதிய நவீன முறைகளைக் கையாண்டு நெசவாளர்கள் பயிற்சி பெற புதிய பயிற்சி நிறுவனங்கள் 1969-70-ல் தொடங்கப் பட்டு ஆண்டுதோறும் அதிலே நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக இதுவரை செலவாகியிருக்கும் தொகை மாத்திரம், 1969 முதல் 1971 வரை 11 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அதிலே, 1969-70-ல் 353 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்; 1970-71-ல் 2,160 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்; 1971-72-ல் 2,500 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 5,013 பேர் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இப்போது நெசவாளர்களுக்கு இருக்கும் முக்கிய குறைபாடு—அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கிடைக்கிற ஊதியத்தை விட தனியாரிடத்தில் வேலை செய்கிற நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கிற ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதாகும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தரப்படுகின்ற ஊதியத்தையும் வரையறுத்து நிர்ணயிக்கவும், கூட்டுறவுக்கு வெளியில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு அடிப்படை ஊதியத்தை நிர்ணயிப்பதும் அவசியம் என்று இந்த அரசு கருதுகிற காரணத்தால், அதற்காக என்று குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு இந்த ஊதிய விகிதத்தைப் பற்றி விரைவில் அறிவிக்கும் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக நெசவாளர் குடும்பங்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் தகராறுகளைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் விரிவாகப் பேசப்பட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. பென்னிங் டாக்டர் அவர்களும் வழக்கத்திற்கு மாறாக கொஞ்சம் வேகமாகக் கூட அதைப் பற்றிப் பேசி விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். தொழில் தகராறுகளைப் பொறுத்தவரை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பெற்ற பிறகு பெரும்பாலான தொழில் தகராறுகள் பேசித் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே அரசு எப்போதும் வீண்கவுரவப் பிரச்சினையாக எந்த நேரத்திலும் பார்த்தது கிடையாது என்பதைத் தொழில் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் நன்றாக உணருவார்கள். ஏதோ ஒன்றிரண்டு சம்பவங்களில் விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வன்முறைச் செயல்கள் நடைபெறுகிற அளவுக்கு நிலைமை போயிருக்கலாம். ஆனால் மொத்தத்தில் பார்த்தால் கடந்த நாலேந்து ஆண்டுகளாக தொழில் தகராறுகள் பெரும்பாலும் பேசியே தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பெரியவர், அன்புக்குரிய மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். 'அன்புக்குரிய' என்று சொல்லுவதால் யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டாம். அவர்கள் என்னுடைய அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் கூட உரியவர்கள். அவர்கள் பேசும்போது கூடச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய வயதுக்கு மேல் ஆவேச உணர்ச்சியோடு, 'அந்தத் தலைவர்களுடைய அரசியலை வெறுக்கிறேன்; ஆனால் அப்படி அவர்கள் அடிபட்டதை எல்லாம் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது' என்று சொன்னார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக, யார் அடிபட்டாலும் காயமுற்றாலும், அதற்காக வருந்தாத எஃகு உள்ளம், கல் மனம் நம் யாருக்கும் இல்லை. நம் தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் அதைத்தான் நாம் போற்றிப் பாதுகாத்து வருகிறோம். யார் யார் அடிபட்டார்கள் என்ற விவரத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த சுந்தரம் அவர்களை விட்டு விட்டார்கள். அதைச் சொன்னால் அவர்களுடைய கட்சியைப் பற்றிச் சொன்னதாக வந்துவிடும் என்று அவர்கள் விட்டு விட்டார்களோ என்னவோ? நான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

அதை விட்டு விட்டால் அவர்கள் ஒருவேளை கோபித்துக் கொள்ளக் கூடும் என்று அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன், அவருக்கும் சேர்ந்து நான் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பெரியவர் மணலி போன்றவர்கள் 54 திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்களாலேயே தாக்கப்பட்டு மருத்துவ மனையில் இருக்கிறார்களே, அவர்களைப் பற்றியும் ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால் பெரியவருடைய வார்த்தையில் இருபுறத்திலும் அனுதாபம் பிறந்திருக்கிறது என்று மகிழ்ந்திருக்கக் கூடும். ஒருவேளை நேரம் போதாத காரணத்தால் அவசரத்திலே அவர்கள் விட்டு இருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேனே அல்லாமல், திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் தொழிலாளர்களானாலும், கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்களானாலும், காங்கிரஸ் தொழிலாளர்களானாலும், வேறு எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களானாலும் அவர்களுக்காக அனுதாபப்படக்கூடிய பரந்த மனம் படைத்த தொழிற்சங்கத்தலைவர் தான் திரு. மணலி கந்தசாமி என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். அவர்களிடத்திலே எனக்கு ஒரு தனி மரியாதை உண்டு. எனக்கு மட்டுமல்ல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குக் கூட அவர்களிடத்திலே ஒரு நல்ல மதிப்பும், மரியாதையும் உண்டு. ஏன் அந்த மரியாதை, மதிப்பு வைத்து இருக்கிறோம் என்றால். . . . அவர் பேசும்போது சொன்னார் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினிடம் ஆயிரம் குற்றங்கள் இருந்தாலும் நாங்கள் காங்கிரஸோடோ அல்லது இராஜாஜி போடோ என்றைக்குமே சேர்ந்து விடமாட்டோம் என்று. அவர் அப்படிச் சொன்னது எங்களுக்கு உறுதிமொழி அளிப்பது மாதிரி இருந்தாலும், அவர்கள் கட்சியில் இருக்கும் பிளவு மனப்பான்மைக்கு விட்ட ஒரு எச்சரிக்கை என்றே நான் நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு தூய உள்ளம் அவருக்கு இருக்கிற காரணத்தால்தான், அவர்களிடத்திலே எங்களுக்கு என்றைக்குமே ஒரு தனி மரியாதை, மதிப்பு உண்டு.

ஆகவே, தொழில்தகராறுகள் பேசிதிர்க்கப்படவேண்டுமென்ற அளவில் இந்த அரசு தங்களுடைய கடந்த கால நடவடிக்கைகள் மூலம் மெய்பித்துக்காட்டி வருகிறது. அதற்கு ஏற்ப, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் இந்த அரசோடு மேலும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு யூனியன், அந்த யூனியன் தலைவர் தொழிலாளியாக இருக்கவேண்டுமென்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கும் கருத்தைப் பற்றி பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் அவர்களுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இப்போதே உடனடியாக பதில் சொல்ல விரும்பாமல், அந்தத் தலைவர்களின் கருத்துக்களைப் புறக் கணிக்கக் கருதாமல், அந்தக் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில், அவைகளை ஆராய்ந்து, அடுத்து நடைபெறவிருக்கிற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் நம் முடைய நிதிநிலை அறிக்கை விவாதிக்கப்படுகின்ற. கூட்டத்தில், அது பற்றிப் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அது பற்றி பிறகு மீண்டும் ஒரு முறை விவாதிக்கலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலைப் பற்றி எல்லாக் கட்சியின் தலைவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பாலை இவ்வளவு தாமதப்படுவதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், தேர்தல் காலத்தில் சேலம் இரும்பாலைக்கு அடிக்கல் நாட்டிவிட்டு, தேர்தலில்

1972 சனவரி 31]

வெற்றி பெற்று விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், திரு. நாடார் அவர்கள். சேலம் இரும்பாலைக்கு அடிக்கல் விழா நடத்துகிறபோது, தேர்தல் வரும் என்று ஜாடையாகக் கூட தெரியாது. இது எல்லாம் அவர்களுடைய பழைய வழக்கம். திருச்சிக்கு அருகேயுள்ள திருமானூரில் பெரிய பாலம் ஒன்று கட்டுவதற்காக தேர்தலுக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு அப்போதிருந்த முதல் மைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் திருமதி இந்திரா காந்திக்கு தந்தி கொடுத்து, சாங்ஷன் வாங்கி அடிக்கல் போட்டார்கள். அடிக்கல் அப்படியே இருந்தது. அந்தப் பக்கமாக போன சில பேர், இது ஏதோ காளியோ, மாரி பம்மனோ என்று கருதி, அதற்கு மஞ்சள் பூசி, பொட்டு வைத்து, தேங்காய் உடைத்து பிறகு தான், ஆஹா, இது அடிக்கல், இது தேர்தல் நோத்திற்காகப் போடப்பட்டு இருக்கலாம் என்று விஷயம் புரிந்தது அந்தப் பாலம் கட்டப்படாமலேயே இருந்தது. அவர்கள் செய்யத் தவறியதையெல்லாம் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செயல்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலையைப் பொறுத்தவரையில், அது ரூ. 300 கோடிக்கு நடைபெறவேண்டுமென்ற வாதத்தில் நாம் எப்போதும் பின்வாங்கியது இல்லை. அதிலிருந்து பின்வாங்கப் போவதில்லை. அது மாத்திரமல்ல. கஞ்சமலைத் தாதுவை எடுத்துத் தான் அந்த உருக்காலை வரவேண்டுமென்று சொல்கிற அந்தப் பிரச்சனையிலும் நாங்கள் இன்னொருவரின் கருவியில்லை. கஞ்சமலைத் தாதுவை எடுத்து ஜப்பான் நாட்டுக்காரன் அங்கே தொழிற்சாலை வைக்க முடியும் என்று சொல்கிறபோது, கஞ்சமலைத் தாதுவைக்கொண்டு உருக்காலை இங்கே அமைக்கலாம் என்று இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன் டில்லியில் நடைபெற்ற அலுவலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மகிழ்ச்சியடையத் தக்க அளவுக்கு வரவில்லை, அந்தத் திட்டம் நாம் கோருகிற வகையில் தொடங்கப்படவிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கைதட்டல்)

சில குறைபாடுகள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் மிரட்டப்படுகின்றன. பத்திரிக்கைகளுக்கு விளம்பரங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆளும் கட்சிப்பத்திரிகைகளுக்குத்தான் தரப்படுகின்றன என்ற செய்திகள் எல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் விளம்பரங்கள் கொடுப்பது என்ற முறையில் இந்த அரசு நடந்து கொள்ளவில்லை. தமிழரசு பத்திரிக்கையில் குத்தகை, ஒப்பந்தம் ஆகிய விளம்பரங்கள் வரும் என்று அறிவித்து அரசு ஆணை பிறப்பித்த அதே நோத்திலே அகில இந்திய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விளம்பரங்கள் சில அவசர நிலையை ஒட்டி வேறு பத்திரிக்கைகளிலும் வெளியிடலாம் என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கொப்ப, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் மாத்திரம் 200-க்கு மேற்பட்ட விளம்பரங்கள் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல தரப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சி பத்திரிகையான 'முாசொலிக்கு' 90 விளம்பரங்களும், இந்து பத்திரிகைக்கு 115 விளம்பரங்களும், மெயில் பத்திரிக்கைக்கு 150 விளம்பரங்களும், ஸ்டேட்ஸ்மன் பத்திரிக்கைக்கு 50 க்கு மேற்பட்ட விளம்பரங்களும் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் அந்த விளம்பரங்கள் தரப்படவில்லை என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய முரசொலிக்கு 90 அட்வர்டைஸமெண்ட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The Hon. Chief Minister has told the names of papers given advertisements. What about the Opposition papers like Navasakthi, Nathigam, etc.? I think the standard of Murasoli and these papers are the same. I have got a copy of 'Murasoli', wherein I have been personally attacked. You give advertisements to such papers. Then, why not you give advertisements to papers who criticise the Government openly. That is my question.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தினமணி, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், மெயில், ஹிந்து ஆகிய பத்திரிக்கைகள் கூடத்தான் அரசாங்கத்தை விமர்சனம் செய்கிறார்கள். விமர்சனம் என்பதற்கு அர்த்தம் புரிபாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது.

DR. H. V. HANDE : Personally I have been attacked. I have been called 'Ularuvayan' about what discussion took place in the Assembly. That is how 'Murasoh'—functions Not even that. My constituency voters also had been attacked. Perhaps it is not known to them that the same constituency pepole had elected a DMK member in 1967. Such is the manner in which, what happened here in the Assembly, is described in 'Murasoli'. I have been personally attacked. You give Government advertisements to such papers. When such is the case, why can't you give advertisements which criticise the Government, the Opposition papers. Why should advertisements be given only for papers which support the ruling party? I want to know why the advertisements are not given to papers which criticise the Government. I do not get straight answers to my questions.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒருவரை விமர்சனம் செய்வதற்கும், அவதூறாக செய்திகளை வெளியிடுவதற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. பத்திரிக்கைக்காரர்கள் மிரட்டப்படுகிறார்கள், பழி வாங்கப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் இங்கே மாத்திரமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சி செயற்குழு கூட அப்படி தீர்மானம் போட்டு இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால் அரசாங்கத்தை, அரசாங்கக் கொள்கைகளை எதிர்த்து எழுதுகிற எந்தப் பத்திரிகை மீது அரசு வழக்குப்போட்டு இருக்கிறது? அரசாங்கக் கொள்கைகளை எதிர்த்து எழுதாமல், அவதூறான விஷயங்களை எழுதுகிற நேரத்தில், அதற்குப் பதில் அளித்துக்கொண்டிருப்பது மாத்திரம் போதாது, நிதிமன்றத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவர்கள் தங்களை நிரபராதிகள் என்று நிரூபித்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்திற்குள்ளாகிறார்கள்.

ஆகவே தான், முதலிலே நவசக்தி பத்திரிக்கை மீது வழக்கு போடப்பட்டது—1967-ல் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில். அப்போது நான் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தேன். மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டுகிறவர்கள் எல்லாம் தலையிலே ஹெல்மெட் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அதைப் பற்றி பொது மக்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்று அறிந்து, பல மருத்துவர்கள்

1972 சனவரி 31]

சொன்ன யோசனையின் பேரில், ஹெல்மெட் போட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது விபத்து ஏற்பட்டால்—தலையில் அடிபட்டால் கூட—உயிருக்கு ஆபத்து இருக்காது என்பதை உணர்ந்து, பொதுமக்கள் அபிப்பிராயம் அறிய ஒரு அறிக்கை விடப்பட்டது. அந்தப் பத்திரிக்கைக்காரர்கள் என்ன எழுதினார்கள் தெரியுமா? “குல்லாய் போடுகிறார் கருணாநிதி” என்று எழுதி யாரோ ஹெல்மெட் விற்ப வனுக்குப் பணம் சம்பாதித்துக் கொடுப்பதற்காக இப்படி மோட்டார் சைக்கிளில் செல்பவர்கள் எல்லாம் ஹெல்மெட் போடவேண்டுமென்று சொல்கிறார் கருணாநிதி என்று எழுதப்பட்டது. அதை எதிர்த்துத்தான் வழக்காடி, அந்த வழக்கிலே அதை எழுதிய அதனுடைய ஆசிரியருக்கும், அதனுடைய உரிமை யாளருக்கும் ரூ. 500 அபராதம் விதிக்கப்பட்டு, அதை அவர்கள் கட்டிவிட்டார்கள் சம்பவம் நடைபெற்று வருகிறது.

அதைப்போலவே இன்னொரு பத்திரிக்கை. ‘இவர்கள் சந்தித்தால்’ என்ற தலைப்பில் ஆபாசக் கற்பனை செய்து எழுதியதன் காரணமாக வழக்கு நடத்தி—ஜெயக்கொடி பத்திரிக்கை மீது—பத்திரிக்கை ஆசிரியருக்கு 3 திங்கள் சாதாரண சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று தலைமை செஷன்ஸ் நீதிபதி தீர்ப்பளித்தார். உயர்நீதிமன்றத்திலும் அது உறுதி செய்யப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டைப் பங்கு போடுகிறார்கள் தி.மு.க. மந்திரிகள் என்று ஒரு செய்தி வந்தது. அதை எதிர்த்து வழக்கு தொடரப்பட்டு அந்த வழக்கில் தீர்ப்பளித்தார்கள். அமைச்சர்கள் வழக்குமன்றத்துக்குச் செல்ல நேரிட்டது. அதிலும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் ஏமாந்த மக்களைக் கற்பழிக்க, களவாட, குடித்துவிட்டுக் கும்மாளம் போட அவர்களுக்கு வாக்களித்து விட்டார்கள்” என்ற தலைப்பிலே ஒரு பகிரங்கமான செய்தியை ஒரு பத்திரிக்கை வெளியிட்டு இருந்தது. அதுவும் அதே ஜெயக்கொடி பத்திரிக்கைதான். அதன் மீது வழக்கு போடப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார்.

பிறகு “நாத்திகம்” பத்திரிகையில் “மந்திரிகள் சொத்துக் கணக்கு” என்கிற தலைப்பில் ஆட்சேபகரமான கட்டுரை ஒன்றை எழுதினார். வழக்கு போடப் பட்டு 3 திங்கள் சாதாரண சிறைத் தண்டனையும் ரூ. 1,000 அபராதமும் செஷன்ஸ் நீதிமன்றத்திலும், உயர்நீதிமன்றத்திலும் தீர்ப்பு அளித்தார்கள். பிறகு அதே நாத்திகம் பத்திரிகை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் டாக்டர் எமதர்பார். சவக்கிடங்கில் சேர்க்கப்பட்ட பெண்மணி பிரசுரித்தாள். இவ்வாறெல்லாம் தவறான செய்தியை வெளியிட்டது. அதற்கு வழக்குத் தொடரப்பட்டு 6 மாதம் அவருக்குச் சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று செஷன்ஸ் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்து உயர்நீதிமன்றத்தில் அது உறுதி செய்யப்பட்டது.

இப்படியே பல அவதூறான விஷயங்கள். இப்படி 9 தடவை வழக்கு போடப்பட்டது. ஒவ்வொரு வழக்கிலும் அபராதம் கட்டினார்கள், அல்லது சிறை சென்றார்கள், அல்லது மன்னிப்பு கேட்டார்கள் என்கின்ற அளவுக்கு அவர்கள் பத்திரிக்கை ஆசிரியர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டது அல்லாமல் இந்த அரசாங்கத்தின் தேசிய உடமை தவறானது என்று அரசாங்கத்தின் பக்கமோ அல்லது அமைச்சர்கள் பக்கமோ எங்களுடைய பேச்சுக்களை விமர்சித்தார்கள் என்பதற்காக யார் மீதும் எந்த வழக்கும் போடவில்லை. ஆனால், அவதூறான செய்திகளை வேண்டுமென்றே வெளியிட்ட பத்திரிக்கைகள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டன.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைப்பற்றி முரசொலியில் உளருவாயன் என்று எழுதி இருந்தால் அவர்கள், “ நான் உளருவாயன் இல்லை, நன்றாகப் பேசக் கூடியவன் ” என்று முரசொலியின் மீது வழக்குப் போடலாம்.

தலைவரவர்களே, அடுத்து கோவை மில்களைத் திறப்பதைப் பற்றிய பிரச்சினை. இங்கு அதைப்பற்றி அக்கறை உள்ளவர்களால் பேசப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட பெரிய, பெரிய பிரச்சினைகளில் அக்கறை உள்ளவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். கோவை மில்களைத் திறப்பது தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்ப்பது . . .

DR. H. V. HANDE : Why should advertisements be given only to papers belonging to the Ruling Party?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விளம்பரங்கள் கொடுப்பதுபற்றி அரசாங்கம்தான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Nowhere in the whole of India.....

MR. SPEAKER : The Hon. Chief Minister is not yielding. The hon. Member Dr. Hande should resume his seat.

DR. H. V. HANDE : I may explain.....

MR. SPEAKER : I ask the hon. Member to resume his seat.....

DR. H. V. HANDE : The ruling party papers.

MR. SPEAKER : I must again tell that the hon. Member Dr. H. V. Hande should resume his seat.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : We shall not generate heat in the Assembly.

MR. SPEAKER : Dr. Hande should now resume his seat.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விளம்பரங்கள் கொடுப்பது என்பது காலகாலத்திற்கு அரசாங்கம் எந்த முறையைப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறதோ அதே முறையைத்தான் இந்த அரசாங்கம் பின்பற்ற வேண்டி இருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு அல்ல. விளம்பரங்கள் கொடுப்பது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த விஷயம். அதற்குக் கொடு, இதற்குக் கொடு என்று சிபாரிசு செய்வதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது போன்ற இப்படிப்பட்ட பெரிய பிரச்சினைகளைப்பற்றி கவனிக்கின்ற பெரியவர்கள் பல பேர் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் யானே வேட்டை செல்கிற நேரத்தில் முயல் வேட்டை ஆடமாட்டார்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் எழுப்பியிருக்கின்ற குறிக்கோள்களில் ஒன்று முடிய ஆலைகளைப் பற்றிய பிரச்சனை ஆகும். கோவையில் தற்போது மூடப்பட்டிருக்கும் ஆலைகளில் நாம் இந்த அரசின் சார்பால் 5 ஆலைகளைத் திறந்து இருக்கிறோம். அந்த 5 ஆலைகளைத் திறந்தபோது கிட்டத்தட்ட 93.33 லட்சம் ரூபாய் மாதிரி அரசின் சார்பாக முதலீடு செய்து அந்த ஆலைகளை நாம் திறந்தோம். அப்போது மத்திய அரசின் சார்பிலே என்.டி.சி., அவர்கள்

1972 சனவரி 31] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நமக்குத் தரவேண்டிய பங்குத் தொகை 47 லட்சத்தில் இன்னும் அவர்களிடமிருந்து வரவேண்டிய தொகை, அந்த 5 ஆலைகளைத் திறப்பதற்கு, ரூ. 20 லட்சம் அளவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் மூடப்பட்டிருக்கிற 6 ஆலைகளைத் திறக்கவேண்டுமென்று நானும் நமது தொழில் அமைச்சரும் டெல்லியிலே பலமுறை வலியுறுத்தி இருக்கிறோம். ஒரு முறை அந்தத் தொடர்புடைய ஒரு அமைச்சர் நீங்கள் விமானம் ஏறுவதற்கு முன்பாக 3 மணிக்கே இந்த உத்திரவு போட்டு உங்களுக்கு நான் அனுப்புகிறேன் என்று கூடச் சொன்னார்கள். விமானம்தான் வந்தது. உத்திரவு இதுவரையில் இல்லை. இப்போது மூடப்பட்ட 6 ஆலைகளை எடுத்து திறந்து நடத்த வேண்டுமானால், சோமசுந்தர மில்லில் நடைமுறை மூலதனம் 26.80 லட்சம் ரூபாய், அதை நவீன இயந்திரமயமாக்குவதற்கு ரூ. 25.50 லட்சம். காரிஸ்வர மில்ஸ்—32 லட்சம் நடைமுறை மூலதனம், நவீன இயந்திரமயமாக்க ரூ. 27 லட்சம், கோயம்புத்தூர் மில்லுக்கு ரூ. 60 லட்சம் நடைமுறை மூலதனம், நவீன இயந்திரமயமாக்குவதற்கு ரூ. 80 லட்சம், ஆக மொத்தம் நடைமுறை மூலதனம் 118 லட்சம் ரூபாய், நவீன இயந்திரமயமாக்க ரூ. 132 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. மாநில அரசு இந்த 3 மில்களைத் திறக்க நம்முடைய சதவிகிதம் 49:51 என்பதில் 49 என்கின்ற பங்கு நாம் தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று மாநில அரசின் சார்பாக சம்மதம் கொடுத்திருக்கிறோம். சோமசுந்தர மில்ஸ் இன்வெஸ்ட்மென்டில் இருக்கிறது என்று மத்திய அரசு கூறியிருக்கிறது. மற்ற இரண்டு மில்களின் இயந்திரத்தின் மதிப்பீட்டுக்கு முன்னரே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக மத்திய அரசு நமக்கு கூறியிருக்கிறது.

அடுத்து, 3 மில்கள்—பங்கஜ் மில் நடைமுறை மூலதனம் ரூ. 24 லட்சம் தேவை. பாலமலை ரங்கனாதர் மில்லுக்கு நடைமுறை மூலதனம் ரூ. 8.62 லட்சம் தேவை. இவைகளை அவசரச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்க மத்திய அரசைக் கேட்டோம். உயர்நீதிமன்றத்திலே (ஸிக்னிடேஷன் செய்ய) அந்த வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் அந்த மில்களைப் பற்றிய உயர்நீதிமன்றத்தின் உத்திரவு பெறப்படும். அதற்குப் பிறகுதான் எடுத்துக்கொள்ளலாம். செங்கோட்டையில் இருக்கிற பாலராமவர்மா டெக்ஸ்டைல் மில்லின் நடைமுறை மூலதனம் 9.40 லட்சம் ரூபாய். இதை நவீன இயந்திரமயமாக்க ரூ. 30.25 லட்சம், நம்முடைய பங்கை நாம் செலுத்தத் தயார் என்று சொல்லி விட்டோம். ஆனால் அவர்கள் செலுத்தாவிட்டால் 2, 3 கோடி போனால் போகிறதென்று மாநில அரசே எடுத்து நடத்துங்களேன் என்று சொல்லத் தான் நமது தங்கமணி அவர்களின் உதிகள் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரிகிறது. ஆனால் அந்த அளவுக்கு நம்மிடம் நிதி வசதி இருக்கிறதா என்பது ஒன்று, நிதி வசதி இருந்தாலும் மத்திய அரசு அனுமதி யில்லாமல் செய்ய முடியுமா என்பது ஒன்று. இன்றைக்கு இருக்கிற ஐ.டி.ஆர். ஆக்ட் படி மத்திய அரசு அதை ஏற்று மாநில அரசுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் தான் நம்மால் எடுத்து நடத்த முடியும். இப்படிப்பட்ட இந்தப் பிரச்சனையை எந்த அளவுக்கு—முக்கால் பகுதிக்கு மேல் மத்திய அரசின் தொடர்புடைய பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்திடல் வேண்டும்.

எந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப்போல் கோவையில் இருக்கும் கட்சி சார்பற்ற எல்லா தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

ஒரு கிளர்ச்சியிலே ஈடுபடவேண்டும் என்கிற போர்க்கொடியை உயர்த்தி இருக்கிறார்களோ, அது ஒரு அறப்போர் தான் என்றும், இது அமைதியான போர்க் கொடி என்றுதான் கருதுகிறேன். ஆனால் இந்தப் போர்க் கொடி உயர்த்துவதற்கு முன்பாக மத்திய அரசு ஒரு நல்ல செய்தியை மாநில அரசின் மூலமாக கோவை மில் தொழிலாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் என நான் நம்புகிறேன். அதை மத்திய அரசு உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாகவும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் சார்பாகவும், இங்கே இருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சார்பாகவும் மத்திய அரசுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விலைவாசியைப்பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. விலைவாசி எல்லாப் பொருட்களுக்கும் உயர்ந்துவிடவில்லை. விலைவாசியினுடைய உயர்வு அல்லது தாழ்வு என்கின்ற புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் நான் வைத்திருக்கிறேன் என்றாலும், அவைகளை இங்கு விவரமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அடுத்தக் கூட்டத்தொடரில் விலைவாசிகளைப்பற்றி நான் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதுகின்றேன். உதாரணமாக மிளகாய், புளி, எண்ணெய்—தேங்காய் எண்ணெய், கடலை எண்ணெய்—போன்ற பொருட்களுக்கு விலை நல்ல அளவுக்கு இன்றைக்கு குறைந்திருக்கிறது. அரிசியின் விலையும் குறையத் தொடங்கியிருக்கிறது. நாம் அரிசியே கிடைக்காத ஒரு காலத்திலே வாழ்ந்து இப்பொழுது அரிசி கிடைக்கின்ற ஒரு காலத்திற்கு வந்திருந்தாலும், அதிலே ஏற்பட்ட சில நிலவரங்களின் காரணமாக அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்றாலும், அது வெகு விரைவிலே, பிப்ரவரியிலே அரசியின் விலை வீழ்ச்சியடையும் என்ற ஒரு நல்ல செய்தியை நாம் காணமுடியும். சில பொருட்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு ரூபாய் என்று இருந்தது போன ஆண்டு. இந்த ஆண்டு 3 ரூபாய் என்று ஆகிவிட்டதை மாத்திரம் நாம் கணக்கிலே வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாயாகிவிட்டது என்று அந்தச் புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் பணப்புழக்கம் எந்த அளவுக்கு பெருகியிருக்கிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பணப் புழக்கம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்ற கேள்விக்கும் நாம் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாய் ஆவது பெரிதல்ல. அந்த மூன்று ரூபாயைக் கொடுத்துப் பொருளை வாங்கக் கூடிய அளவுக்கு வாங்கும் சக்தி நமக்கு ஏற்படுமேயானால், இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாயானாலும், மூன்று ரூபாய் நான்கு ரூபாயானாலும் கவலையில்லை.

இன்றைக்கு வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கிறோம். அங்கே செல்கின்ற நேரத்தில் அங்கே டாக்சி ஓட்டுகின்ற டிரைவரைப் பார்த்து, 'உன்னுடைய சம்பளம் என்ன' என்றால், அவர் தருகின்ற டாலர் கணக்கையோ பவுன் கணக்கையோ பார்த்தால், நம்முடைய ரூபாய் கணக்கில் 3,000 ரூபாய் சம்பளமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகா, 3,000—ஆ! என்று எண்ணுகின்ற அதே நேரத்தில் உன்னுடைய வீட்டு வாடகை என்ன என்றால் 1,000 ரூபாய் என்கின்ற அளவுக்கு கணக்குச் சொல்கிறார்கள். ஆகவேதான் வாங்குகிற சக்தி, பணப் புழக்கம் இவைகளை மனதிலே வைத்துக் கொண்டுதான் விலைவாசியின் உயர்வை நாம் கணக்கிட வேண்டும். இரண்டு மூன்றாகிவிட்டது அல்லது மூன்று

1972 சனவரி 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஐந்தாகிவிட்டது என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் அதை வாங்குகிற அளவுக்கு வாங்கும் சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு பணப் புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் பணப் புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது சாதாரண ஏழை எளிய மக்களை முழுமையும் போய்ச் சேர்கின்ற அளவுக்கு அது ஏற்படவில்லை. அப்படி ஏற்பட வேண்டுமானால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக்கப்பட வேண்டும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக நல்ல தொழில்கள் உருவாக வேண்டும். நல்ல தொழில்கள் உருவாவதற்கு மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுடைய கோரிக்கைகளை தாமதமில்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டும். மாநில அரசின் கோரிக்கைகள் தாமதப்படுகின்ற காரணத்தால்தான் நல்ல வேலை வாய்ப்புகளை, நாம் இளைஞர் அணியிலே 2,000 பேர், ஆசிரியர்கள் என்ற பெயரில் 8,000 பேர், புதிய போலீஸ்காரர்கள் என்ற பெயரில் 2,000 பேர் என்று ஆயிரக்கணக்கிலே வேலை வாய்ப்புக்களை அளித்தாலும், லட்சக்கணக்கிலே இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது என்ற பேருண்மையை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

ஆகவே, தொழில் துறையிலே மாநில அரசுகள் இன்னும் கொஞ்சம் கைகளிலே இருக்கின்ற கட்டுக்களை அவிழ்த்துக்கொண்டு வேகமாக நடை போட வேண்டும். அப்படி வேகமாக மாநில அரசுகள் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு தோழமை கொண்டிருக்கின்ற கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் கேட்கின்றார்கள். நாம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் என்ன, என்ன அதிகாரங்கள் என்று தொகுத்துச் சொல்லும்போது ஒவ்வொரு அதிகாரப் பட்டியலையும் ஒரே நேரத்தில் சொல்வதற்கு இயலாத காரணத்தினால் மொத்தமாகத் தலைப்பிட்டு மாநில சுயாட்சி என்று கேட்கின்றோம். இந்த மாநில சுயாட்சி இந்தியாவிலேயிருந்து தமிழ்நாட்டைப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையில் எழுந்தது அல்ல. இன்றைக்கு “ஆகா! மாநில சுயாட்சி கேட்கலாமா, பார், பார்! விட்டேனா!” என்றெல்லாம் பலபேர் சவால் விடுகின்றார்களே, நான் அவர்களுக்குச் சொல்கின்றேன். அவர்களெல்லாம் இணைந்திருந்தபோது, 1971-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் பிரகடனத்திலே சொல்லி இருக்கிறோம். “இந்திய அரசியல் முறை கூட்டாட்சி முறை என்று வர்ணிக்கப்பட்டாலும் அந்தத் தராசு மத்திய அரசின் பக்கம் அதிக பட்சம் சாய்ந்து இருப்பதால் அதிகாரத் துறையிலும் நிதித் துறையிலும், மாநிலங்கள் செவ்வனே செயல்பட முடியாமல் தடைகள் இருப்பதால் அதே நோம் இந்தியா வலுப் பெற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்திற்கு ஊறு தேடாமல் எந்தெந்தத் துறைகளில் வலுவான இந்தியா இயங்குவதற்காக மத்திய அரசு செயல்பட வேண்டுமோ அந்த அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய அரசிடம் கொடுத்துவிட்டு இதர அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் வகையில் அரசியல் சட்டத்தை திருத்த மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். அரசியல் துறை அதிகாரங்களும் நிதித் துறை அதிகாரங்களும் மாநிலங்களுக்கு மேலும் தேவை என்று கேட்பது மாநிலங்களில் இருப்போர் அதிக அதிகாரங்களை நுகர வேண்டும் என்ற ஆசையால் அல்ல. மாநில அரசுகள் மக்களுக்கு நெருங்கிய நிலையில் இருப்பதால் அந்த அதிகாரங்களை

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 சனவரி 31]

மத்திய அரசிடமிருந்து மேற்கொண்டபிறகு எதிர்பார்க்கும் விதத்தில் மக்களுக்கு தொண்டாற்ற முடியும் என்பதால்தான் மாநில சுயாட்சி கோருகிறோம் என்பதையும் தெளிவாக்க விரும்புகிறோம்". இது 1971 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையாகும். அரசியல் சட்டம் அதற்காகத் திருத்தப்படவேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கையை உள்ளடக்கிய தேர்தல் பிரகடனமாகும்.

அதே நேரத்தில் Communist Party of India Election Manifesto -ல் என்ன சொல்கிறார்களென்றால் 'The Constitutional provision relating to Centre-State relations should be amended to provide for more powers to the State consistent with the basic unity of the country'. இதையேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் நாம் அப்பொழுதே வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில், இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையிலும், "மைய மாநில அரசுகளின் துறைகளின் பட்டியல் விவரமாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் உண்மையான அதிகாரம் மத்திய அரசின் கையிலேதான் இருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் துறைகளின் உத்தரவுகள் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றே அமுல்படுத்தப்பட வேண்டியிருப்பதால் அவைகளுக்கு மதிப்பு கிடையாது. பொருளாதார சம்பந்தமான எல்லா அதிகாரங்களும் மத்திய அரசிடம் குவிக்கப்பட்டிருப்பதால் மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் கையேந்தும் நிலை இருக்கிறது. பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்கும், வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்கும் மத்திய அரசின் தயவை எதிர்பார்த்தே நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. உண்மையில் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இப்போது மத்தியில் குவிந்திருக்கும் ஏராளமான அதிகாரக் குவியல் மாநிலங்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறித்து ஒரு போலீஸ் ஆட்சியை உருவாக்கும் ஒரு பயங்கரமான நிலை உருவாகும் என்று இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எச்சரிக்கை செய்கின்றது என்கின்ற அளவிலே மார்க்சிஸ்ட்களுடைய தேர்தல் அறிக்கை தொடங்கி இப்படி முடித்திருக்கின்றார்கள்.

அதைப்போலத்தான் முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் 1967 மார்ச் திங்கள் 19-ம் தேதி வெளியிட்ட கருத்துக்களை அப்பொழுது கல்கி பத்திரிகையிலே தலை யங்கமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். தலைப்பே, 'உண்மை சமஷ்டி வருக வருகவே'. இது தலைப்பு. அதிலே எழுதியிருக்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏதோ ஒரு பிரதேசத்திற்குரிய கட்சி என்றும், அகில இந்திய அடிப்படையில் அதற்கு முக்கியத்துவம் இல்லை என்றும் மேலெழுந்தவாரியாக சிலர் நினைத்து விடலாம். அவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படையை இராஜாஜி அவர்களே தெளிவு செய்திருக்கிறார். இங்குதான் இராஜாஜியின், கருத்து வரப் போகிறது. எல்லா ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் உரிய அளவுக்கு உண்மையாக சுவாதீனம் பெற்று அவற்றின் சமஷ்டியாக டெல்லி சர்க்கார் அமைய வேண்டும் என்ற அகில இந்தியப் பிரச்சினையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒரே சர்க்கார் நாடு முழுதும் ஆள்வதை யூனிடரி முறை என்றும், மத்திய சர்க்காரும் ராஜ்ய சர்க்காரும் அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு ஆட்சி புரிவதை 'ஃபெடரல்'

1972 சனவரி 31]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சமஷ்டி முறை என்றும் சொல்வார்கள். அரசியல் சாசனப்படி இந்தியா சமஷ்டி முறையைப் பின்பற்றுகிறது என்றாலும் மத்திய சர்க்கார் பெருந்த அதிகாரங்களைப் பெற்று ராஜ்ய சர்க்கார்களை நகர சபையின் ஸ்தானத்திற்கு கொண்டு வந்துள்ளது. இந்தியா போன்ற ஒரு பெரிய தேச நிர்வாகத்தில் பொறுப்புக்களை மத்தியிலே மட்டும் குவிப்பது திறமையின்மையைத்தான் உண்டாக்கும். அதோடு மத்திய சர்க்கார் ராஜ்ய சர்க்கார்களை அடக்கியாளும் கொடுமையும் சேர்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஆட்சிக்கு தேசம் தெரிவிக்கும் எதிர்ப்பின் உருவமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அது தேசப் பிரிவினை கோஷ்டி என்பது காங்கிரஸ்காரர்கள் கற்பனை செய்து காட்டிய பூச்சாண்டி யாகும்". இது 19-3-1967 அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தை முகப்பில்தாங்கி 'கல்கி' இதழில் வெளிவந்தது.

அது மாத்திரமல்ல. இன்னும்கூட தீவிரமாக இராஜாஜி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி, அப்பொழுது 'நம்நாடு' பத்திரிகையில் எடுத்து வெளி யிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்கிறார், "பாரத சர்க்காருக்கே எல்லா வளமும் அதிகாரமும் ரத்த ஓட்டமும் சென்றுவிடுவது பிரதேச முன்னேற்றத் திற்கு பாதகம் விளைவிக்கும். திராவிடம் என்பது தென்னாட்டின் பெயர். அதன் முன்னேற்றத்தை முக்கியமாக கவனிக்கும் கூட்டம் ஒன்று இருப்பது அவசியம். திராவிடம் என்றால் உடனடியாகப் பேதம், பிராமணத் துவேஷம் என்று எண்ணத் தோன்றும். அதற்குக் காரணங்களை ஆராயத் தேவையில்லை. ஆகவே, திராவிடத்தை, 'ஜனகணமநாதம்' நாம் பாடும் நாட்டு வணக்கப் பாட்டில் சொல்லப்பட்ட திராவிடத்தை கவனித்துக் காத்துவருவோமாக. இதை ஜாதித் துவேஷக் கூட்டத்தாருக்கும் மானியமாக விட்டுவிடாமல் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு வேலை செய்வோம்" என்று இராஜாஜி அவர்கள் திராவிடத்திற்கே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இரு கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்தபோது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்றும், கூட்டணியிலேயிருந்து பிரிந்துபோனபிறகு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டியதில்லை என்றும் கூறுவது கட்சியின் பொதுக் கொள்கைக்கு ஊனம் உண்டாக்கும் செயலாகும். 'ஒன்றாக இருந்தோம் சொன்னேன்' என்றால் அப்படிச் சொல்லப்படுகின்ற அந்தக் கொள்கைகளுக்கு எந்த விதமான மதிப்பும் மரியாதையும் இல்லாமல் போய்விடும்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக, அதிகாரம் வேண்டும் என்று முன்னாள் தலைமை நிதிபதி திரு. கே. சுப்பாராவ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று முன்னாள் கேரள முதலமைச்சர் திரு. நம்பூதிரி பாட் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சுதந்தராக் கட்சியின் ஓரிசா முதல்வர் திரு. சிங் தேவ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று திரு. காமராஜ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று டாக்டர் ஆர். சி. கப்பர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும், மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்று திரு. பி. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன ஆதாரங்களை, சுதந்தராக் கட்சியின் நண்பராக இருக்கிற

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 31]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் சொல்லி இருக்கிறார்கள். முன்பு ஒன்றாக இருந்தபோது அது, இப்போது இல்லை என்றார்கள், இப்போதும் சாமினாதன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டாமென்று யாரும் சொல்லவில்லை. அதற்காக இவ்வளவு ஆதாரங்களைத் தேடிக்கொண்டுவந்து பேசியிருக்கவேண்டியதில்லை. ஆனால் அது பிரிவினையில் கொண்டு போய் விட்டுவிடக்கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் சொல்கிறோம். உங்களுடைய மாநாட்டு வரவேற்பிலே உள்ள செய்தி அப்படி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு சுலபமாகப் புரியும் என்றிருந்தால், நான் வேலை மெனக்கெட்டுப்போய் இவ்வளவு ஆதாரங்களையும் தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கவேண்டியதில்லைதான் (பலத்த சிரிப்பு).

ஆனால் திருமணம் என்று சொன்னவுடன் குழந்தை பிறந்துவிடுமே; குழந்தை பிறந்தால் தாயின் உயிருக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமே; தாயின் உயிர் போய்விடுமே என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் நாட்டில் திருமணமே நடைபெறாது போய்விடும். அதைப்போலதான் மாநில சுயாட்சி என்று சொன்னவுடனே மாநிலப் பிரிவினைக் கேட்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள். எப்படி திருமணம் என்றவுடன், குழந்தை பிறந்துவிடும்; குழந்தை பிறந்துவிட்டால் தாயின் உயிர் போய்விடும் என்ற பயம் வற்புறுத்தினால், அதைப் போலதான் மாநில சுயாட்சி என்றதும், பிரிவினை ஏற்பட்டு விடும்; இந்தியா உடைந்து விடும், சின்னாபின்னமடைந்துவிடும் என்று நினைப்பதும் என்று சுட்டிக் காட்டி விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு, இந்தியா பலனீனப்படக்கூடாது; இந்தியா சிதறுபடக்கூடாது என்பதிலே நாங்கள் உறுதியாக இருக்கிறோம். திராவிடநாடு பிரிவினை கேட்ட நேரத்திலே, எங்களை யார் யார் எதிர்த்தார்களோ; எங்கள் மீது யார் யார் குற்றஞ்சாட்டினார்களோ அவர்களை எல்லாம் விட இன்றைக்கு நாங்கள் ஒருபடி மேலே சென்றிருக்கிறோம் என்பதை சந்தேகவாதிகளுக்கு விளக்கி விழைகின்றேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லவேண்டுமானால், 1969-ஆம் ஆண்டு எங்களை யெல்லாம் ஆளாகிவிட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்துவிட்ட நேரம், அண்ணா அவர்களைப் பிரிந்து ஆராத துயரில் நாங்கள் எல்லாம் மூழ்கியிருந்த நேரம் நாடு நெருக்கடியான நிலையில் இருந்தது. எங்களுக்குப் பிரிவினை எண்ணம் இருக்குமானால் அந்த நேரத்திலே நாங்கள் பிரிவினையை வலியுறுத்தியிருப்போம். ஆனால் நாங்கள் செய்ததென்ன? இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் கரத்தை வலுப்படுத்தினோம். இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் பலம் குறைந்தால், மத்தியிலே அரசு கவிழும். அப்போது இந்தியா இருந்த நிலையில் மத்தியிலே ஆட்சி கவிழ்ந்தால், இந்தியா உடைபடும்; சிதறுண்டு சின்னா பின்னமாகும். அந்த நிலையை நாங்கள் விரும்பாததால் இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் கரத்தை வலுப்படுத்தினோம்.

1972 சனவரி 31]

அந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே இருந்த சிலர், நாங்கள் திராவிடநாடு பிரிவினைக் கேட்டபோது எங்களை எதிர்த்தவர்கள், எங்கள்மீது குற்றஞ்சாட்டினவர்கள், “திராவிட நாடு பிரிவினைக் கேட்டார்களே; இப்போது இந்திரா காந்தியின் பின்னால் ஏன் செல்கிறீர்கள்? உங்கள் கொள்கையை இப்போது வலியுறுத்துவதுதானே” என்று எங்களைத் தூண்டிவிட்டார்கள்.

அவர்கள் தூண்டிவிட்டமாதிரி, அந்த நேரத்தில் நாங்கள் பிரிவினைக் கோரிக்கையை திராவிடநாடு கோரிக்கையை—வலியுறுத்தியிருந்தால் இந்தியா பலனெப்பட்டிருக்கும். இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் பலம் குறைந்திருக்கும். இந்தியப் பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கும். ஒரு அமைதியற்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். அதன் காரணமாக இந்தியாவே தூள் தூளாகப் போகக் கூடியச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். இந்திராகாந்தி அம்மையாரின் கரம் வலுப் பெற்றதால் இந்தியா உடைபடாமல், அமைதி குலையாமல், பாதுகாப்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாமல் இருந்தது. அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் பெரும் பங்கு உண்டு என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிட விரும்புகிறேன். இதை நாங்கள் நன்றி எதிர்பார்த்துச் செய்யவில்லை. கைமாறு கருதி நாங்கள் இதைச் செய்யவில்லை. எங்களுடைய தூய நட்பின் அடிப்படையிலேதான் இதைச் செய்தோம்.

இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் கரத்தை வலுவிழக்கச் செய்து, மத்திய அரசைக் கவிழ்த்து, மாநில சுயாட்சி பெறவேண்டும் என்பதல்ல கழக அரசின் நோக்கம். அப்படிப்பட்ட அரசியல் லாபம் தேடுபவர்கள் நாங்களல்ல என்பதைத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கின்றோம். எனவே, இந்திரா அம்மையாரின் அரசுக்கு உறுதுணையாக இருந்து, மத்திய அரசுக்கு உட்பட்ட மாநில சுயாட்சி பெற்று, மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் பெற வேண்டுமென்ற இந்த வேண்டுகோளுக்கு, இந்தக் கோரிக்கைக்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் கிடைக்குமென்ற உறுதியோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE: My point was coming closely as it does.

MR. SPEAKER: The hon. Member will please resume his seat.

பொதுவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவர் பேசும்போது உறுப்பினர்களாக இருக்கட்டும்; அமைச்சர்களாக இருக்கட்டும்; அல்லது முதலமைச்சராக இருக்கட்டும்; பாராக இருந்தாலும் அவர் எழுந்து நின்று பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் குறுக்கிட்டுக் கேள்விகள் கேட்கலாம். ‘டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் விதி 65-ஐ நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

Rule 65 says—

“When for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker.”

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 சனவரி 22]

அஸ்ஸாமில் 16 காசு; உத்தரப் பிரதேசத்தில் 15 காசு; ஆந்திராவில் 12 காசு; மைசூரில் 12 காசு.

கேரளாவில் குறைவாக இருக்கிறதே என்று கேட்கக் கூடும். கேரளாவில் இறைவைப் பாசனம் அதிகமில்லை. கிணற்றுத் தண்ணீரை எடுத்து பாசனத் திற்குப் பயன்படுத்தும் நிலைமை இல்லை. அது மாத்திரமல்ல, டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செலவும் கேரளாவில் அதிகம் இல்லை.

ஆகவே, 1.2 காசு என்ற அளவுக்கு நாம் மின் கட்டணத்தை உயர்த்தி யிருப்பது பெரிய உயர்வு அல்ல என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பலரும் பேசினார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். கவர்னர் உரையில் கைத்தறியாளர்களைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது வழக்கமாக நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த காலத்திலிருந்தே சொல்லுகின்ற ஒரு சம்பிரதாயம் உண்டு.

கவர்னர் உரையில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடுவது என்பது இயலாத காரியம். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் எல்லாப் பிரச்சினையையும் பற்றிக் கவர்னர் உரையில் சொல்லுவது கவர்னர் ஒரு மூன்று நாட்கள் இந்த மாமன்றத்தில் நின்று கொண்டிருக்க வேண்டிய கஷ்டம் அவருக்கு ஏற்படும். அந்த அளவுக்குப் பெரிய புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டியிருக்கும். அப்போதும் சில விஷயங்கள் விட்டுப் போய்விடக் கூடும்.

கவர்னர் உரையில் சொல்லப்படாத விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லத்தான் மாமன்றத்திலே விவாதம் நடக்கிறது. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டால் விவாதிப்பதற்கு விஷயமே இல்லாமல் போய்விடக் கூடும் என்பதால் சில விஷயங்கள் விட்டு வைக்கப்படுகின்றன.

கைத்தறியாளர்களைப் பொறுத்தவரை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 750 லட்சம் ரூபாய். இப்போது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 1,060 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏழு கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நேசவாளர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரம் 1967-68 முதல் செயல்படுகின்ற முதன்மையான திட்டமாக, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத திட்டமாக, அரசே நேரடியாகப் பங்குக்கொள்ளும் திட்டமாக, நேசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவையான மூலதனத்தில் அரசே பங்கு கொள்ளுகின்ற அளவுக்குத் திட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதன் கர்ரணமாகப் பயனடைந்த சங்கங்கள் 469. இதற்காக 26 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அரசு உதவி செய்கிற காரணத்தால் ரிசர்வ் பாங்கியில் இருந்தும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதிவசதி அளித்து வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன. அந்த வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது 1966-67-ல் 371 லட்சமாக இருந்தது 1971-72-ல் 606 லட்சம் என்ற அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

1972 சனவரி 31]

MR. SPEAKER : What is the point of order in your getting up?

DR. H. V. HANDE : Just as the Ministers get an opportunity to get information from us, a similar opportunity I wanted to get.

MR. SPEAKER : What is the point of order that arises from that?

DR. H. V. HANDE : I should have been allowed that question.

MR. SPEAKER : The hon. Member will please resume his seat. I shall give a ruling on that point of order.

நான் திரும்பத் திரும்ப விதிமுறைகளைக் கூட ஞாபகப்படுத்த வேண்டி இருக்கிறது. இந்த மன்றம் இப்படியெல்லாம் தாம் குறைந்து போகிறது என்பதைத் திரும்பத் திரும்ப கவனப் படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மெம்பர் பேசுவதற்குச் சில உரிமைகள் உண்டு. நான் உறுப்பினர்களை மட்டுமல்ல, அமைச்சர்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அது சம்பந்தமான விதி 64-ஐ இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

Rule 64 says—

“A member desiring to make any observations on any matter before the House shall rise from his seat and being called by the Speaker, address his remarks to him from his place. At any time if the Speaker rises, any member speaking shall resume his seat.”

When the Speaker rises, no member shall speak. No member including Ministers can continue his speech. Immediately he must resume his seat.

இந்த விதியின்படி இந்த மன்றத்தின் மரபு காக்கப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

அடுத்து விதி 65 இன்படியும்.

‘When for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker.’

என்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் பேரவைத்தலைவர் இஷ்டப்பட்டு அனுமதித்தால் தான் பேச முடியும் என்பதாக இருக்கிறது. திரு. ஹாண்டே குறுக்கிடுவதற்கு முதல் அமைச்சர் இணங்காமல் இருந்திருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால் ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது மற்றொருவர் குறுக்கிடுவது என்றால் அவர் பேரவைத் தலைவரின் முன் அனுமதியுடன் தான் குறுக்கிட முடியுமே தவிர பாயின்ட் ஆப் ஆர்டராக இருந்தாலும் பேரவைத் தலைவரின் முன் அனுமதியின்றி யாரும் குறுக்கிட்டுப் பேச முடியாது. இந்தப் பேரவையின் மாபை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பின்பற்ற வேண்டும்.

[1972 சனவரி 31]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நினைக்கலாம். திருமதி அந்தநாயகி அவர்கள் குறுக்கிட்டுப்பேசவில்லையா, அதற்கு முதல் அமைச்சர் பதில் அளிக்க வில்லையா என்பதாக. திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் என்னுடைய அனுமதியின் பேரில் தான் குறுக்கிட்டார்கள். இல்லையா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆமாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர்: ஆக, பேரவையின் தலைவரின் அனுமதியின்றி இனி அமைச்சர்களோடு நேரிடையாகப் பேச சபை நடவடிக்கைகளில் குறுக்கிடக்கூடாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தங்கள் அமலுதியோடு ஒரு க்ளாரிபி கேஷன் பெற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: Yes.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார்: பெரியார் அவர்கள் தமிழரசுப் பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்களே, அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள் கிறதா? அல்லது அதைக் கண்டித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக் கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதுபோன்ற பிரச்சினைக்குரிய கட்டுரைகள் தமிழரசுப் பத்திரிகையில் வெளியிடக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெரியார் எழுதியிருக்கிற கட்டுரை கூட அரசியல் ரீதியில் அவருக்கே உரித்தான நன்மையில் பஞ்சமார்கள், சூத்திரர்கள் என்கிற பிடிப்பில் இருந்து விடுபடவேண்டுமானால் இந்தியா ஒன்றாக இருந்தால் முடியுமா என்று கேட்கிற அளவில்தான் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர திராவிட நாடு வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. எனினும் இது போன்ற ஆட்சேபத்திற்குரிய கட்டுரைகளை இனி வெளியிடக்கூடாது என்பதாக எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியுடன் ஒரு கேள்வி. முதல் அமைச்சர் சொல்கிறபோது 6 மில்களைத் திறப்பதற்கு மத்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப் படுவதாகச் சொன்னார்கள். 12 மில்கள் இருக்கின்றனவே, மீதமுள்ள 6 மில்களைப்பற்றி எந்தவித ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லையா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: முதலிலே அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலேயே 6 மில்களைத் திறப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது என்பதுதான் முடிவாயிற்று. இவை நல்லபடியாகத் திறக்கப்பட்ட பிறகு மற்ற 6 மில்களைப்பற்றியும் கவனிக்கலாம்.

MR. SPEAKER: Now the hon. Member, Dr. Hande, can seek one clarification (Laughter).

DR. H. V. HANDE: Sir, I am very grateful to the obliging Speaker. Tomorrow is the last day we are meeting.

[1972 சனவரி 31]

Within the next 20 days, would it not be better to improve the industrial climate in the Madras City? Would it not be better to see that the hot atmosphere outside is removed?

அப்படியின்றி ஒரு காரகாரமான நிலைமையே தீடித்தால் அது நம் மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சியையே பாதிக்காதா? இதுபற்றி அரசு என்ன யோசனை சொல்ல முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற்று தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுவது வழக்குகளின் தன்மையைப் பொறுத்தது. ஆனால் தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்த அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களோடு கலந்து பேச அரசு தயாராய் இருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, may I know whether the Government realise that there is a lot of difference between asking for more powers to the State and the State Autonomy?

MR. SPEAKER: That is all over.

Now, as a matter of convention the amendments moved in respect of the Governor's Address are not usually pressed and I think the hon. Member are not pressing their amendments.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, we can press at least one amendment and the House need not be divided on that issue.

MR. SPEAKER: The general convention is that they are not pressed. In view of the assurance given or the discussion that has taken place, usually they are not pressed. I think the hon. Members who have moved their amendments are not pressing them.

All the amendments were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: Now I will put the Motion of Thanks to the vote of the House.

"That an Address be presented to the Governor in the following terms:—

'That the Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly assembled in this Session are deeply grateful to the Governor for the Address which he has been pleased to deliver to both the Houses of the Legislature assembled together on the 22nd January 1972'."

The motion was put and carried.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவடைகின்றன மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப் பட்டது.